

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3SŽ/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016010064
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9016010064.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, právne zastúpená: Advokátska kancelária Paul Q, s.r.o., Karadžičova 2, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisii, so sídlom Palisády 36, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/23/2016 zo dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

Vstup intervenienta MEDIATEX, s.r.o. Bratislava, IČO 35 763 418 do konania
n e p r i p ú š ť a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/23/2016 zo dňa 24. mája 2016 p o t v r
d z u j e.

Navrhovateľke u k l a d á zaplatiť súdny poplatok v sume 500 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na bankový účet podľa priloženého platobného predpisu.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 24.06.2016 domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/23/2016 zo dňa 24.05.2016. Odporkyňa (ďalej aj „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/, h/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého administratívneho rozhodnutia (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) rozhodnutím č. RP/23/2016 zo dňa 24.05.2016 (vydaným v správnych

konaniach č. 36/SKO/2016, 83/SKO/2016) uložila navrhovateľke podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. úhrnnú sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 60.000 € za porušenie povinnosti uvedenej v § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe DAJTO odvysielala:

- a) dňa 21.10.2015 o cca 07:29 hod. komunikát Akčná výhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. a v ktorom mali diváci podľa zadania v poradí prvej hry nájsť slovenské mesto a ktorý neobsahoval jednoznačné a presné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko zadanie, ktoré bolo uvedené viedlo aj k iným riešeniam, než len k tomu, ktoré vyplynulo z priebehu tejto hry a ktoré bolo zverejnené na konci tejto hry,
- b) dňa 22.10.2015 o cca 07:29 hod. komunikát Akčná výhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. a v ktorom mali diváci podľa zadania v poradí prvej hry uviesť, kto sa nachádza na fotografii, ktorá bola čiastočne prekrytá štyrmi logami televízie DAJTO, a v ktorom nebola ako správna uznaná odpoveď v poradí šiesteho diváka, ktorý bol prepojený do štúdia napriek tomu, že tento divák správne identifikoval osobu, ktorá sa nachádzala na fotografii,
- c) dňa 23.10.2015 o cca 07:25 hod. komunikát Akčná výhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. a v ktorom mali diváci podľa zadania v poradí prvej hry nájsť slovenské mesto a ktorý neobsahoval jednoznačné a presné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko zadanie, ktoré bolo uvedené, viedlo aj k iným riešeniam, než len k tomu, ktoré vyplynulo z priebehu tejto hry a ktoré bolo zverejnené na konci tejto hry,
- d) dňa 24.10.2015 o cca 07:29 hod. komunikát Akčná výhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. a v ktorom mali diváci podľa zadania hry nájsť slovenské mesto a ktorý neobsahoval jednoznačné a presné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko zadanie, ktoré bolo uvedené, viedlo k viacerým možným riešeniam pričom správne riešenie nebolo v komunikáte zverejnené,
- e) dňa 27.10.2015 o cca 07:29 hod. komunikát Akčná výhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. a v ktorom mali diváci podľa zadania hry nájsť slovenské mesto a ktorý neobsahoval jednoznačné a presné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko zadanie, ktoré bolo uvedené, viedlo aj k iným riešeniam, než len k tomu, ktoré vyplynulo z priebehu tejto hry a ktoré bolo zverejnené na konci tejto hry,
- f) dňa 29.10.2015 o cca 07:29 hod. komunikát Akčná výhra, ktorý naplnil definíciu telenákupu podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. a v ktorom mali diváci podľa zadania v poradí prvej hry nájsť mesto a ktorý neobsahoval jednoznačné a presné inštruovanie o spôsobe riešenia zadanej úlohy, nakoľko zadanie, ktoré bolo uvedené, viedlo aj k iným riešeniam, než len k tomu, ktoré vyplynulo z priebehu tejto hry a ktoré bolo zverejnené na konci tejto hry.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že odvysielané komunikáty obsahovali priamu ponuku (zverejnenie audiotextového čísla a výzva na zavolanie) vysielanú verejnosti s cieľom poskytnúť službu (hru o cenu), a preto tieto komunikáty naplnili definíciu telenákupu, v dôsledku čoho sa na ne vzťahuje úprava § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Odporkyňa uviedla, že čestný telenákup je taký, ktorého obsah nebude zavádzajúci, nebude teda prezentovať ponúkanú službu alebo tovar tak, aby poskytnutím nesprávnych, nejednoznačných, neúplných, nepresných alebo inak zavádzajúcich informácií vytvoril v recipientovi informácie klamlivú predstavu najmä o ich vlastnostiach, kvalitách, použití, účinkoch, charakteristike, význame pre recipienta. Poskytnutie zadania, ktoré bude v súlade s riešením zverejneným účastníkom konania nepotiera povahu takéhoto typu komunikátov. Na druhej strane odvysielanie zadania, ktoré nebude v súlade so zverejnenou odpoveďou nie je možné označiť za čestné. Zadanie súťažných úloh bolo nepresné a neúplné, hra nemala jasné pravidlá a divákovi neboli poskytnuté všetky relevantné informácie pre riešenie zadania.

Rada dospela k záveru, že odvysielané komunikáty, ktoré naplnili definíciu telenákupu boli nečestné, obsahovali zavádzajúce, nejednoznačné a neúplné inštruovanie o spôsobe riešenia v nich zadanej úlohy, keďže zo zadania úlohy vyplývalo viacero možných správnych odpovedí, pričom ako správna bola vždy vyhodnotená iba jedna odpoveď a v prípade komunikátu zo dňa 24.10.2015 správna odpoveď ani nebola uvedená.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila vo výške 60.000 €.

II.

Navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Uviedla, že pojem „čestný“ nie je v právnom poriadku nijak vymedzený. Ide o neurčitý právny pojem, ktorého vymedzenie je v kompetencii odporcu. Obsah tohto pojmu však musí byť vymedzený jednoznačne, nezameniteľne, tak aby recipienti právnych noriem boli schopní do budúcnosti predvídať aplikáciu práva a podľa toho upraviť svoje správanie. Podľa navrhovateľky je potrebné pri hodnotení čestnosti zohľadniť aj špecifický charakter komunikátov. Práve skutočnosť, že odvysielané komunikáty predstavujú zábavný program s prvkami hry, v ktorom sa riešia rébusy je dôvodom, aby v takomto prípade pojem „čestný“ nebol vykladaný striktnie v zmysle, v akom sa aplikuje na správanie a charakter ľudí, a teda ako poctivý, majúci morálne hodnoty atď., ale vnímanie kritéria čestnosti by malo odzrkadľovať charakter vysielaných komunikátov. Obsahom komunikátov boli hádanky, ktorých hlavným účelom bolo zabaviť a rozptýliť diváka, prípadne poskytnúť divákovi možnosť zúčastniť sa hry a dovolať sa do štúdia, pričom v prípade úspešného dovolania sa do štúdia a správneho zodpovedania otázky je divákovi poskytnutá avizovaná cena.

V komunikátoch 1, 3 až 6 mali diváci odhaliť názov jedného správneho slovenského mesta, ktorý mali vytvoriť z 18 resp. 20-tich písmen rozdelených do štyroch riadkov nachádzajúcich sa v tabuľke. Navrhovateľka poukázala na ich zadania a na informácie, ktoré k riešeniu poskytla moderátorka, z čoho navrhovateľka usúdila, že zadanie bolo divákovi poskytnuté jednoznačne. Navrhovateľka sa nestotožnila s názorom odporkyne, že súťažné zadanie by malo poskytovať len jednu jedinou možnú odpoveď, súťažné zadanie predmetných komunikátov však obsahovalo jednu jedinou možnú správnu odpoveď. Zadanie súťaže, ktoré by umožňovalo ako správnu odpoveď akýkoľvek možný názov mesta, ktorý sa z ponúknutých písmen dá poskladať by nemalo súťažnú logiku. Odporkyňa tiež spochybnila nemnosť správnej odpovede počas vysielania. Tieto tvrdenia odporkyne však podľa navrhovateľky musí odporkyňa relevantne preukázať dôkaznými prostriedkami. Takéto spochybenie by podľa navrhovateľky malo stáť na reálnych argumentoch a dôkazoch a nie len na dojmach a podozreniach.

V komunikáte 2 mali diváci identifikovať osobu, ktorej fotografia sa nachádzala na obrázku, pričom jej tvár bola čiastočne prekrytá. Na obrázku sa nachádzala osoba menom - vyslovené foneticky: Robert Gais /Robert Geiss/. Moderátorka komunikovala s divákmi prostredníctvom prepojených telefonických, t.j. zvukových hovorov a vnímala výlučne hovorené slovo. Preto nemohla byť správna odpoveď Robert Gís, Robert Geis a pod. Podľa navrhovateľky nebol žiadny dôvod diváka informovať o tom, že meno osoby nachádzajúcej sa na obrázku sa ináč píše a ináč vyslovuje. Diváci nevideli meno osoby ukrytej na obrázku v písomnej podobe a nebolo zadaním meno správne foneticky a gramaticky vysloviť. Zadaním bolo povedať meno a priezvisko osoby, ktorá sa skrýva na obrázku.

Obsahom všetkých komunikátov boli hádanky, ktorých hlavným účelom bolo zabaviť a rozptýliť diváka, prípadne poskytnúť divákovi možnosť zúčastniť sa hry a dovolať sa do štúdia, pričom v prípade úspešného dovolania sa do štúdia a správneho zodpovedania otázky je divákovi poskytnutá avizovaná cena. Zadania úloh sú v obdobných prípadoch koncipované práve spôsobom, ktorý umožňuje divákovi dospieť k viacerým možným riešeniam, a to z dôvodu, aby bolo vysielanie interaktívnejšie, zábavnejšie a zároveň, aby mali diváci chuť a možnosť pokúšať sa úlohu vyriešiť. Ak by úlohy neboli zostavené takýmto spôsobom, prvý divák, ktorý by sa dovolal do štúdia by zodpovedal otázku, hra by bola ukončená a neplnila by svoj primárny účel - zabaviť divákov. Vzhľadom na skutočnosť, že podstatou predmetných komunikátov je práve rébus, ktorý v sebe za účelom plnenia funkcie zábavného programu s prvkom hry musí obsahovať prvok záhadnosti a zatajenie určitých informácií divákovi, nie je možné takúto hru automaticky považovať za nečestnú. Odporkyňa v rozhodnutí napáda nejednoznačnosť a nepresnosť informácií poskytovaných recipientom. Navrhovateľka má za to, že je nevyhnutné zobrať do úvahy, že práve záhadnosť a nejednoznačnosť zadaných hádaniek je aj vzhľadom na možnú finančnú

výhru podstatou predmetných hier. V hádankách sa prirodzene skrýva „záhada“, ktorú majú práve diváci počas vysielania komunikátu odhaliť, aby dospeli k správne riešeniu.

Na záver navrhovateľka poukázala aj to, že uložená pokuta je podľa jej názoru neprimerane vysoká. Podľa nej je táto pokuta likvidačná. Postup odporkyne pri ukladaní sankcií za obdobné skutky považuje navrhovateľka za nepredvídateľný a čo do postupnosti a výšky jednotlivých ukladaných sankcií za nelogický. Právna istota a spravodlivosť ako princípy materiálneho právneho štátu nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahou skutku a jeho dôsledkom.

III.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/23/2016 zo dňa 24.05.2016 potvrdil.

V dôvodoch uviedla, že vymedzenie pojmu „čestný“ musí zohľadňovať jeho spojenie s vysielaním telenákupu. Odporkyňa vo svojej rozhodovacej činnosti v obdobnej veci vymedzila pojem „čestné informovanie“ ako informovanie, ktorého obsah bude v súlade so všeobecne prijímanými pravidlami, verné skutočnosti, ktoré nezavádza, nesmeruje k neúplnému alebo nepresnému informovaniu vykonávanému najmä s cieľom vyvolať alebo vytvoriť predpoklady pre vyvolanie rozhodnutia v recipientovi, ktoré by pri riadnom informovaní neurobil, alebo pravdepodobne neurobil a to najmä zo zisťovaných dôvodov. Rada skonštatovala, že čestným telenákupom bude taký, ktorého obsah nebude zavádzajúci, nebude teda prezentovať ponúkanú službu alebo tovar tak, aby poskytnutím nesprávnych, nejednoznačných, neúplných, nepresných alebo inak zavádzajúcich informácií vytvoril v recipientovi klamlivú predstavu najmä o ich vlastnostiach, kvalitách, použití, účinkoch, charakteristike, význame pre recipienta. Keďže predmetné komunikáty Akčná výhra sú telenákupom, je nevyhnutné, aby boli odvysielané v súlade s požiadavkou zabezpečenia ich čestnosti. Pri vymedzení pojmu čestnosť Rada prihliadala na jeho spojenie s vysielaním telenákupu, preto Rada pri výklade pojmu čestnosť zohľadnila špecifickú formu, resp. charakter predmetných komunikátov, ktoré boli telenákupom. Posúdenie predmetných komunikátov ako telenákupu nenamietala ani navrhovateľka vo svojej žalobe. Nie je teda pravdivé jej tvrdenie, že Rada nevzala do úvahy charakter predmetných komunikátov. Vyššie uvádzané charakteristiky čestného telenákupu, ktorý má podobu hry o cenu, sú jednoznačne aplikovateľné aj na posudzované komunikáty. Poskytnutie zadania, ktoré bude v súlade s riešením zverejneným účastníkom konania nepotiera povahu takéhoto typu komunikátov. Na druhej strane odvysielanie zadania, ktoré nebude v súlade so zverejnenou odpoveďou, nie je možné označiť za čestné.

Zadanie úloh tak, ako bolo poskytnuté neumožňovalo žiadnym spôsobom identifikovať, ktoré jedno mesto z viacerých možných, ktorých názvy sa v súlade s poskytnutým zadáním dali vytvoriť, si navrhovateľka vyhradila ako „iba JEDNO SPRÁVNE slovenské mesto“. Nešlo teda o súťaž v pravom slova zmysle, ale iba o tzv. hru „háďaj na čo myslím“. Je irelevantné, či navrhovateľka poznala podľa nej správnu odpoveď na zadanú otázku, keď z inštrukcií, ktoré poskytla divákovi nebolo možné sa k tejto dopracovať. Prítomnosť obálky so správnou odpoveďou by zabezpečovala, že správna odpoveď je určená vopred, a teda, že sa nemenila v závislosti od toho, ktoré z viacerých správnych odpovedí už diváci uviedli tak, že v závere bude podľa situácie ako správna uvedená taká z možných správnych odpovedí, ktorá ešte neodznala.

Zadáním súťažnej úlohy v komunikáte 2 bolo uviesť, kto je osoba na obrázku. Divák, ktorý bol do štúdia prepojený ako šiesty v poradí túto osobu správne identifikoval ako Robert Geiss (známy nemecký milionár a hviezda vlastnej reality show, ktorá bola vysielaná aj v Slovenskej republike), pričom svoju odpoveď vyslovil tak, ako sa meno tejto osoby píše, teda ako Robert Geis. Odporkyňa má za to, že na základe jeho odpovede bolo dostatočne jasné, že tento divák osobu na obrázku identifikoval. Nebolo podstatou úlohy meno správne vysloviť, ale osobu na obrázku identifikovať, čo sa v poradí šiestemu divákovi aj podarilo. V prípade, ak bolo úlohou nielen identifikovať osobu na obrázku, ale aj meno tejto osoby vysloviť foneticky správne, divákovi mala byť táto informácia poskytnutá. Uvedená hra nemala

jasné pravidlá a divákovi neboli poskytnuté všetky relevantné informácie pre riešenie zadania. Keďže žiadna informácia o nemožnosti uviesť odpoveď v gramatickom tvare až do prepojenia šiesteho diváka v poradí v komunikáte neodznepila, javí sa ako prirodzené, že za správnu mala byť uznaná odpoveď v oboch tvaroch (t.j. gramatickom i fonetickom). Aby bolo vysielanie obdobného charakteru považované za čestné, musí mať jasné pravidlá, ktoré sa priebežne nebudú meniť. Pre zabezpečenie čestnosti komunikátu, ktorý je telenákupom a má formu audiotextovej hry je nevyhnutné, aby divákovi boli poskytnuté všetky relevantné informácie pre riešenie zadania. Hry, ktoré boli obsiahnuté v predmetných komunikátoch nemali jasné pravidlá, resp. sa tieto pravidlá v priebehu hry menili, obsahovali zavádzajúce informácie a divákovi v nich neboli poskytnuté všetky relevantné informácie pre riešenie zadania. V predmetných komunikátoch bolo v súlade so zadaním možné uviesť viacero odpovedí, pričom boli všetky správne, avšak po tom, čo ich jednotliví diváci uviedli, neboli tieto ako správne uznané. Ako správna bola vždy vyhodnotená iba jedna z týchto viacerých možných správnych odpovedí, pričom nebolo zrejmé, na základe akého kľúča sa tak stalo. Z uvedeného jasne vyplýva, že kvalitatívne požiadavky kladené na zadanie podobných úloh, teda že musia mať jasné pravidlá, ktoré sa priebežne nebudú meniť a divákovi musia byť poskytnuté všetky relevantné informácie pre riešenie zadania, neboli v predmetných komunikátoch naplnené. Zadanie, ktoré umožňuje viacero správnych odpovedí jednoznačne nemožno považovať za jasné, pretože z neho nie je možné žiadnym spôsobom zistiť, ktorá z týchto viacerých možných správnych odpovedí bude nakoniec ako správna vyhodnotená a prečo budú ostatné správne odpovede vyhodnotené ako nesprávne.

K otázke výšky uloženej sankcie odporkyňa uviedla, že u právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie (objektívna zodpovednosť za správny delikt). Podstatné je iba to, či k porušeniu zákona objektívne došlo, alebo nie. Zákon nestanovuje ani žiadne liberačné dôvody. Navrhovateľka bola už za porušenie § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. viackrát sankcionovaná. Odporkyňa okrem iného pri určovaní sankcie vzala do úvahy skutočnosť, že v dôsledku vysielania predmetných komunikátov došlo k zavádzaniu recipientov o zadaní úloh tak, že v nich bola vyvolaná klamlivá domnienka o zadaní úloh; skutočnosť, že v dôsledku zavádzania recipientov o zadaní úloh sa títo zúčastnili zavolaním na audiotextové číslo s cenou hovoru 2€/min, čím prispeli na financovanie hry; skutočnosť, že protiprávnym postupom pri vysielaní predmetných komunikátov, ktoré naplnili definíciu telenákupu mohol účastník konania získať neoprávnenú konkurenčnú výhodu voči subjektom, vysielajúcim komerčné komunikáty v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z.; množstvo doposiaľ uložených sankcií a skutočnosť, že išlo až o šesť vydaní komunikátu Akčná výhra. V matematickom vyjadrení tak Rada uložila navrhovateľke za každý čiastkový útok pokutu vo výške 10.000,- €, čiže uložená sankcia sa nevymyká logike doteraz uložených finančných sankcií. Rada nemá záujem ani kompetenciu zastaviť vysielanie audiotextových hier vo všeobecnosti, ale len udeľuje sankcie za odvysielanie tých audiotextových hier, ktorých odvysielaním došlo k porušeniu zákona. Rada nemá žiadny záujem na likvidácii navrhovateľky, či úplného zastavenia vysielania hier tohto typu, ale iba na zastavení porušovania zákonných povinností, čo je možné dosiahnuť jedine udeľovaním sankcií. Rada pri ukladaní sankcie prihliadla na to, že zo strany navrhovateľky išlo o opakované porušenie zákona a tiež na skutkové okolnosti prípadu a vysokú závažnosť správneho deliktu.

IV.

Spoločnosť Mediatex, s.r.o. podala dňa 16.11.2016 návrh na jej vstup do predmetného konania v postavení intervenienta podľa § 82 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Svoj návrh odôvodnila tým, že s navrhovateľkou majú uzatvorenú dohodu v zmysle ktorej podľa čl. 6 písm. f/ „v prípade, že budú tretími stranami alebo štátnymi orgánmi v súvislosti s Programom na TV uvalené úradne schválené nároky, peňažné pokuty, sankcie, pokuty, alebo iné úradne schválené nároky, spoločnosť Mediatex, s.r.o. nahradí všetky škody v plnej výške spôsobené TV a/alebo oprávnenými tretími stranami po doručení písomného oznamu od TV alebo tretej strany, za predpokladu, že Mediatex, s.r.o. bol informovaný o nároku bezodkladne a odvolací orgán potvrdil rozhodnutie konkrétneho orgánu bez ohľadu na právne argumenty Mediatex-u poskytnuté TV, ak nejaké boli“. Výsledok prebiehajúceho súdneho konania sp. zn. 3Sž/7/2016 bude mať významný vplyv na intervenienta (spoločnosť Mediatex, s.r.o.). V prípade, že Najvyšší súd SR potvrdí napadnuté rozhodnutie odporkyne, výkonom tohto

rozhodnutia, t.j. uhradením finančnej sankcie vo výške 60.000,- € bude v zmysle uvedenej dohody postihnutý intervenient (spoločnosť Mediatex, s.r.o.).

Najvyšší súd k uvedenému udáva, že vzťah spoločnosti Mediatex, s.r.o. a odporkyne ako vysielateľa má výlučne súkromný charakter a správne súdy nepreskúmajú obsah týchto právnych vzťahov v rámci správneho súdnictva. Vysielateľ musí byť odborne spôsobilý posúdiť obsah komunikátov, ktoré pre neho pripravujú súkromné subjekty a nemôže prenášať zodpovednosť za obsah vysielania odkazom na autora komunikátu.

Najvyšší súd SR poukazuje na to, že v zmysle § 25 Správneho súdneho poriadku sa na konanie pred správnym súdom primerane použijú ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii a navyše v zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016 sa konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd SR súd rozhodol o neprípustení vstupu intervenienta do tohto konania.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní postupoval v zmysle § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 30.05.2018 po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj s obsahom pripojených administratívnych spisov č. 36/SKO/2016, 83/SKO/2016, s obsahom rozhodnutia Rady č. RP/23/2016 zo dňa 24.05.2016, ako aj s obsahom obrazovo-zvukových záznamov dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu odporkyne je zrejmé, že v prejednávanej veci skutkový stav sporný nebol. Navrhovateľka v správnom konaní, ani v konaní pred súdom, nepoprela odvysielanie komunikátov na programovej službe DAJTO s názvom Akčná výhra, ani ich obsah a znenie.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky obsiahnutých v opravnom prostriedku bolo posúdiť, či navrhovateľka odvysielaním programov uvedených v preskúmanom rozhodnutí RP/23/2016 zo dňa 24.05.2016 porušila zákonné ustanovenia špecifikované odporkyňou v rozhodnutí a či predmetná sankcia - pokuta vo výške 60.000 € bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania č. 36/SKO/2016 zo dňa 12.01.2016, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 29.01.2016 12.02.2016, oznámením o začatí správneho konania č. 83/SKO/2016 zo dňa 26.01.2016, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 12.02.2016. V spise sú pripojené obrazovo-zvukové záznamy predmetných programov. V pripojených administratívnych spisoch sa ďalej nachádzajú správy o kontrole dodržiavania povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z., vyjadrenia navrhovateľky, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 24.05.2016 a napadnuté rozhodnutie Rady.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe DAJTO v dňoch 21.10.2015 o cca 07:29 hod., 22.10.2015 o cca 07:29 hod., 23.10.2015 o cca 07:25 hod., 24.10.2015 o cca 07:29 hod., 27.10.2015 o cca 07:29 hod. a 29.10.2015 o cca 07:29 hod. odvysielala komunikáty s názvom Akčná výhra, ktoré naplnili definíciu telenákupu a obsahovali nejednoznačné, nepresné a nesprávne inštruovanie o spôsobe riešenia zadaných úloh a v jednom prípade nebola ako správna uznaná odpoveď v poradí šiesteho diváka, napriek tomu, že tento divák správne identifikoval osobu, ktorá sa nachádzala na fotografii. Za uvedené bola navrhovateľke uložená sankcia - pokuta vo výške 60.000 €.

Podľa § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby ním vysielaná reklama a telenákup boli čestné a slušné.

Podľa § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. telenákup na účely tohto zákona je priama ponuka vysielaná verejnosti s cieľom poskytnúť tovar alebo služby vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov za odplatu. Telenákup môže mať formu

- a) telenákupného šotu,
- b) telenákupného pásma v trvaní aspoň 15 minút.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3.319 € do 165.969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49.790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Podľa smernice Rady 89/552/EHS zo dňa 03.10.1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES zo dňa

30.06.1997 sa na účely tejto smernice za televíznu ponuku tovarov (teleshopping) považuje vysielanie priamych ponúk pre verejnosť za odplatu s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov.

Aj podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách), ktorou bola smernica 97/36/ES zo dňa 30.06.1997 zrušená je telenákup definovaný ako vysielanie priamych ponúk pre verejnosť za odplatu s cieľom poskytnutia tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov (článok 1.1 písm. l). Smernica 2010/13/EÚ bola do právneho poriadku Slovenskej republiky prevzatá s účinnosťou od 01.01.2013 a tvorí prílohu 1 k zákonu č. 308/2000 Z.z.

Na posúdenie naplnenia zákonných podmienok pojmu telenákup v odvysielaných komunikátoch bolo potrebné skúmať jednotlivé programy z hľadiska ich obsahu, so všetkými obrazovými alebo verbálnymi zložkami a informáciami, ktoré v nich boli obsiahnuté. V danom prípade bola divákovi ponúknutá možnosť zúčastniť sa hry o finančnú odmenu zatelefonovaním na telefónne číslo so zvýšenou tarifnou sadzbou a vyriešením matematického príkladu. Poukazujúc i na výklad únieového práva v rozsudku SD EÚ vo veci C-195/06 senát najvyššieho súdu dospel k záveru, že na program alebo jeho časť, v ktorých prevádzkovateľ vysielania ponúka divákovi možnosť zúčastniť sa hry o cenu, ktorou je finančná výhra, a to priamou voľbou audiotextových čísiel, t.j. za odplatu, sa vzťahuje vymedzenie, ktoré citované ustanovenia smernice 97/36/ES zo dňa 30.06.1997, priznáva pojmu teleshopping. A to za predpokladu, ak táto relácia alebo jej časť predstavuje skutočnú ponuku služieb na základe zohľadnenia cieľa relácie, ktorej je hra súčasťou, významu tejto hry v rámci celej relácie z hľadiska času a predpokladaných hospodárskych výsledkov vo vzťahu k výsledkom očakávaných od celej relácie, ako aj charakteru otázok položených uchádzačom.

Na základe uvedeného výkladu únieového práva vzťahujúceho sa k definícii pojmu telenákup (teleshopping), ktorý vyplýva z citovaného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, nie je možné odvysielané komunikáty považovať za bežné zábavno-súťažné programy. Aj s ohľadom na ustanovenie § 32 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. napĺňajú odvysielané komunikáty zákonnú definíciu telenákupu.

Televízny divák sa v podstate vytočením telefónneho čísla zaviazal zaplatiť určitú sumu, ktorá je síce nízka (2,- € s DPH), ale je vyššia ako tarifa za bežný telefonický rozhovor na Slovensku, a súhlasí s jej zaplatením v nádeji, ktorú mu dáva moderátor programu, ale i stanovené pravidlá, že za jediný telefonický hovor, po správnom zodpovedaní úlohy, vyhrá cenu v rozpätí okolo 500 €, ktorá vysoko prevyšuje jeho investíciu. V tomto prípade je možné konštatovať, že ide o ponuku finančnej služby - hry vysielateľa pre diváka.

Podľa najvyššieho súdu je v tomto prípade splnená i ďalšia zákonná podmienka, aby bolo možné posúdiť predmetný komunikát ako telenákup (§ 32 ods. 2 citovaného zákona) a to, že ide o priamu ponuku vysielanú verejnosti s cieľom poskytnúť službu - finančnú hru. Divák môže priamo pri sledovaní televízneho vysielania vytočením telefónneho čísla využiť priamo ponúkanú hru o finančnú výhru. Práve pojem priama ponuka pre verejnosť odlišuje telenákup a reklamu.

V prejednávacom prípade bol z hľadiska posúdenia porušenia zákonných povinností vysielateľa podstatný výklad pojmu čestnosť, keďže v zmysle § 32 ods. 4 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. je vysielateľ povinný zabezpečiť, aby ním vysielaný telenákup bol čestný. Odporkyňa vo svojom rozhodnutí rozobrala pojem čestnosť využívajúc svoju diskrečnú právomoc. Uviedla, že čestný telenákup je taký, ktorého obsah nie je zavádzajúci, neprezentuje ponúkanú službu alebo tovar tak, aby poskytnutím nesprávnych, nejednoznačných, neúplných, nepresných alebo inak zavádzajúcich informácií vytvoril v recipientovi informácie klamlivú predstavu najmä o ich vlastnostiach, kvalitách, použití, účinkoch, charakteristike, význame pre recipienta. Aby bolo takéto vysielanie považované za čestné, musí mať jasné pravidlá, ktoré sa priebežne nebudú meniť. Ak je súčasťou programu akákoľvek úloha, je

povinnosťou vysielateľa zabezpečiť formuláciu jej zadania jasne, stručne a zrozumiteľne pre priemerného recipienta.

Navrhovateľka namietala, že vnímanie kritéria čestnosti by malo odzrkadľovať charakter vysielaných komunikátov. Najvyšší súd uvádza, že súťažné zadanie, tak ako bolo poskytnuté vo vyššie uvedených komunikátov nemôže poskytovať ani zábavu a ani rozptýlenie pre diváka v pravom slova zmysle. Súťažné zadanie, ktoré poskytuje viacero možných riešení, avšak len jedno z riešení je považované za správne, bez akéhokoľvek logického dôvodu v sebe neobsahuje ani rébus ani hádanku, ako to tvrdí navrhovateľka. Ide v podstate len o hru typu „Hádaj na čo myslím“. Takéto hry nie sú vo všeobecnosti v rozpore s právnymi predpismi, je však potrebné, aby bol na to recipient v súťažnom zadaní upozornený. Zadanie, aké bolo poskytnuté v odvysielaných komunikátoch obsahuje len nejednoznačné a nepresné informácie, na základe ktorých sa nie je možné dozvedieť, ako bolo možné danú súťažnú úlohu vyriešiť, prečo boli niektoré odpovede vyhodnotené, ako nesprávne, a prečo bola správna práve tá jedna odpoveď.

Ku komunikátu 2, kde divák správne identifikoval osobu na obrázku najvyšší súd uvádza, že úlohou bolo osobu identifikovať. V súťažnom zadaní nebolo definované, akým spôsobom má byť osoba identifikovaná, a teda či sa má jej meno povedať foneticky správne, alebo podľa toho ako sa meno tejto osoby píše. Na vyriešenie zadanej úlohy teda postačovalo danú osobu správne identifikovať.

Na záver navrhovateľka namietala výšku uloženú sankcie, ktorá má podľa nej likvidačný charakter. Najvyšší súd uvádza, že navrhovateľka bola dostatočne krát upozornená a sankcionovaná za vysielanie obdobných komunikátov, a tak si mohla byť vedomá porušovania právnych predpisov. Najvyšší súd SR príkladom poukazuje na svoje skoršie rozsudky sp. zn. 3SŽ/22/2013 zo dňa 06.05.2014, 8SŽ/6/2014 zo dňa 26.02.2015, sp. zn. 4SŽ/7/2014 zo dňa 07.10.2014, sp. zn. 6SŽ/10/2014 zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 3SŽ/14/2014 zo dňa 24.02.2015. Uložená pokuta predstavuje 36% z možnej maximálnej pokuty, ktorá mohla byť za dané porušenie zákona uložená. V súvislosti s tým, že bola uložená v úhrnnej výške za šesť rôznych komunikátov a tiež v súvislosti predchádzajúcimi uloženými pokutami táto predstavuje adekvátnu výšku. Rada sa vysporiadala so všetkými skutočnosťami, ktoré mohli mať vplyv na výšku uloženú pokuty, a preto Najvyšší súd konštatuje, že odporkyňa nevybočila z medzí danej jej zákonom.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/23/2013 zo dňa 24.05.2016 podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil. Najvyšší súd pritom prihliadol na skutočnosť, že obsah pojmu „čestný telenákup“ bol ustálený na základe správnej úvahy kolektívneho orgánu. Správna úvaha sa v dôsledku toho vytvára na základe hodnotového postoja jednotlivých členov Rady. V týchto prípadoch správny súd preskúmava, iba či správna úvaha zjavne nevybočila z pravidiel racionálneho uvažovania a vnímania daného komunikátu. Závery Rady sú logické, hodnotovo odôvodnené.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok 500 € rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá, § 17 ods. 1 a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.